

ואיזהו המקום בשקופית הבאה?

**ותחילה תאור במילים כפי שנכתב עליו
לפני 59 שנים בשנת ה-24 למושב - 1957
במסכת שנכתבה ע"י כותב מחוץ למושב .
החג לא נחוג בזמנו אבל הטקסט נשאר ובצידו גם
שמות האנשים שהיו אמורים להשתתף במסכת.**

עותק של המסכת הופקד בארכיון ע"י עדנה סרוקה-פוטרמן

ההלך !

והיה היום ובהעפילך בכביש ההולך ועולה אל צופית המעטירה, אל
ישאוך עיניך אל צמרת עצים,

אל יתורו בינות לעצים בתים מלבינים,...

שם, מתחת לעצים יקדמך הצינור.

אל תבוז לו מפאת מראהו, לא תואר לו ולא הדר.

אך בו תתגלם תפארת הכפר.

זהו המרכז התרבותי, החברתי והכלכלי של המקום.

כל פגעי הגורל ותהפוכות החיים לא פגעו בו.

עשרים וארבע שעות ביממה לא ידע מנוח,

עשרים וארבע שנים לא התקלחו בני סניטקובסקי במים קרירים.

שום היכל תרבות וכל מרכז מסחרי לא יכלו לו.

איתן ויציב הוא מונח לו -

בין עץ מיתמר ועמוד חשמל.

הסטוריה כתבו בדם ודמעות, בזיעה וסתם בעפרון.

עליו נכתבה ההסטוריה - בישבנים.

"בין עץ מיתמר ועמוד חשמל".....

הצינור זכה לא רק להסטוריה שנכתבה
בישבים
אלא גם לכינוי שבו השתמשו ביום יום
וגם לשירים
ואחד מהם יושר עכשו –
הככר – או בשמו המלא
ככר נישקה

ולשאלת הדורות הממשיכים – למה ככר? שהרי לא היתה שם ככר, ובכן,
הצינור היה ממוקם במקום אסטרטגי שהיושבים עליו צפו בכל הנכנס למושב ויוצא ממנו, ושימש
כ"ככר העיר".
ולמה נישקה? כי היא גרה בבית שעל יד הצינור.

שיר הככר נכתב לקראת חג ה – 24 למושב לפי מנגינת "שושנה שושנה"

3. ועתה רבותי הקשיבו היטב

לשיר משורר צעיר ומלבב

בשבט סופרים תואר הככר

לא חסר בו מאום ודבר.

4. עלה נא עלה נא שירנו

הרבה ההלל לצינור

מרכז לתרבות בכפרנו

עליו יספר דור לדור.

1. בלב המושב ככר נחמדה

צינור שם בולט מתוך אדמה

מרכז ישיבה לחברת ישבנים

פלטפורמה לכל הגילים.

2. פלטפורמה פלטפורמה פלטפורמה

נמשיך לחמם את מימך

ואם גם יכאב ישבנו

לנצח לא נעזבך.

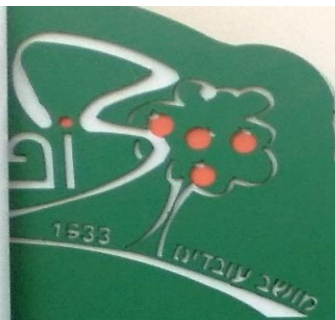

בתמונה זו כבר נעלם הצינור אבל המקום ממשיך לתפקד כ"ככר העיר..." ויש אפילו ספסל שמחליף את הצינור
1994

והיום.....

במקום עץ מיתמר – עמוד עם שילוט ובמקום עמוד חשמל – עמוד תימרור ושלט שאת תולדות הכר מספר (עם חומה במקום עצי הגרבילאה שנעקרו לטובת פיותוח תשתיות ו"שכון הבנים")

כיכר נישקה

צינור מים שבלט מעל האדמה שימש
מקום כינוס של בני הנוער לתכנון ויציאה
לפעילויות שונות בסוף שנות הארבעים
והחמישים, וכן מקום מפגש של ותיקי
המושב ושל השומרים.